

Р. П. Троянски.

Каква е науката на дивака

Откогато човѣкъ сжществува, винаги сж го занимавали ония явления въ природата, които сж му правили впечатление. Най-важнитѣ въпроси, които се е мжчилъ да си разреши, това сж въпроситѣ:

— Какъ е произлѣзълъ свѣтътъ и човѣкътъ; защо следъ деня настѣпва нощъ; защо горещото лѣто се смѣня съ студената и мжчителна зима; защо по нѣкога слънцето и луната потъмнѣватъ; коя е причината на земетръситѣ, на мълнията и пр. и пр.

Първобитниятъ човѣкъ не е можелъ да намѣри причини на всички тия явления, защото неговиятъ умъ билъ твърде ограниченъ. Затова тия явления той си обяснявалъ по своему и отъ това билъ доволенъ.

Отъ поколѣние на поколѣние интересътъ на човѣка къмъ знания все повече и повече нараствалъ, човѣшкиятъ умъ работилъ постоянно, и стремелъ за откриване тайнитѣ на природата се е увеличавалъ. Най-после всички ония простички обяснения, съ които нѣкогашнитѣ ни прадѣди сж се задоволявали, трѣбваше да бждатъ погребани и замѣстени съ обясненията, които ни дава днешната наука.

Хиляди и хиляди години ни дѣлятъ отъ времето, когато нашитѣ прадѣди се мжчили да си обяснятъ природнитѣ явления. Отъ това дълбоко минало нѣмаме